

Дош за вікном хлюпочеться

Микола Сингаївський

Дош за вікном хлюпочеться,
наче невтішне дитя.
Жити простіше хочеться,
а в людства складне життя.

У людства - криваві грози,
у серці людському світ.
А я на життєвій дорозі
так хочу лишити слід.

Так, як дерева лишуються
небу,
нащадкам,
землі.
Так, як серця озиваються
в поетовім ремеслі.

Так, як у сивої матері
світиться в серці сльоза.
Так, як з дитинства марив я,
що людям належить краса.
Тільки в житті зустрічаються
підлість,
підступність,
ганьба.
Тільки повік не кінчаються
поступ і боротьба.

І я поринаю в битви,
бунтується в жилах кров.
Жити - значить любити
і захищати любов.

Так з любов'ю вітається
сонце в моїй стороні.
Так живу, як літається -
хмарам,

ПТИЦЯМ,
весні!